



Kochane Dzieci!

Witam Was bardzo serdecznie po Świątach. Na pewno były one pełne radości, zabawy i zgodnie z tradycją „mokre”. Szkoda, że nie mogę powitać Was jak co dzień na naszej sali przedszkolnej. Jak wiecie z powodu epidemii ostatnie dwa tygodnie spędziliście w domu. W ostatnim dniu pobytu w przedszkolu składaliśmy sobie życzenia wielkanocne i na pewno każdy z Was myślał, że po Świątach powrócimy i będziemy razem. Niestety okazało się inaczej. Na razie nasz kontakt będzie odbywał się poprzez stronę internetową przedszkola. Tam zamieszczone będą zadania i prace dla Was na dany tydzień, które będziecie wykonywać w domu. Mam nadzieję, że szybko powrócimy do przedszkola i dalej będziecie poznawać świat, bawić się z kolegami i podejmować różnorodne zadania.

CZEKAM NA WAS Z UTĘSKNIENIEM I ŻYCZĘ, ABY PRACA W DOMU OKAZAŁA SIĘ FAJNĄ PRZYGODĄ.

Witam Drogich Rodziców!

Sytuacja ,w której znaleźliśmy się obecnie jest nam bardzo dobrze znana z poprzedniego roku. Dopóki nie powrócimy do przedszkola wszystko będzie odbywało się tak samo. Tematyka zajęć, propozycje działań i aktywności dziecka będą zamieszczone na stronie placówki w zakładce grupa III. Zaplanowana działalność dziecka będzie zgodna z naszym planem pracy i realizacją programu. To dzięki Waszemu zaangażowaniu dzieci będą mogły nadal rozwijać swoją wiedzę i umiejętności. Moim życzeniem, jak i na pewno Waszym jest, aby ten czas przymusowego pobytu w domu był krótki. Ale jestem przekonana, że wesprzecie swoje pociechy w tym okresie i niedługo znowu się zobaczymy.

W tym tygodniu realizujemy temat:

„Jestem kulturalny!” (12.04 -16.04)

PONIEDZIAŁEK 12.04 - „W KINIE”

- ✓ **„Poranna gimnastyka” - poranna porcja ruchu przy piosence**
<https://www.youtube.com/watch?v=Zy8Vtsd6bnk>

- Na dobry początek dnia muzyczna gimnastyka. Hura!

- ✓ **„W starym kinie” - ścieżka dźwiękowa**
 - Jako wprowadzenie do tematu dnia proponuję wysłuchanie muzyki połączone z krótkim filmikiem.
<https://www.youtube.com/watch?v=6vP2sMqzcKM>.

- Posłuchajcie tej melodii. Ona przeniesie Was do czasów, w których oglądało się filmy w kolorze czarno-białym, a aktorzy często nie mówili tylko pokazywali, grali swoje role. Takie filmy nazywały się nieme. Teraz filmy są już inne. Nie tylko aktorzy posługują się mową ale też filmy nagrywane są w kolorze. Poznajcie dawne czasy kina.

- **„W starym kinie” - zabawa pantomimiczna w parach**
 - Przygotujmy wcześniej kartki z napisanymi zdaniami, np. *Namaluj obraz. , Umyj okna. , Podlej kwiaty, itp. i umieśćmy w dowolnym naczyniu.*
 - Zadaniem dziecka jest wylosowanie dowolnej karteczki, przeczytanie treści i pokazanie ruchem i mimiką czynności. Osoba biorąca udział w zabawie odgaduje. Następuje zmiana ról.
- ✓ **„Kino” - słuchanie utworu i rozmowa z dzieckiem na temat jego treści.**
 - Zaprosimy dziecko do uważnego słuchania, zapowiedzmy, że będzie potem udzielać odpowiedzi na zadane pytania.

„Kino” Renata Piątkowska

Jak ja lubię kino. Choć do wczoraj wcale o tym nie wiedziałem. Nie wiem czemu, ale jak już jest coś fajnego, dorośli trzymają to w tajemnicy. Na szczęście usłyszałem, jak mama mówi do babci:

– Wziąłabym Tomka na bajkę o koniku Garbusku, ale nie wiem, czy nie jest jeszcze za mały na kino.

– Ja za mały?! Ja?! Na bajkę o garbatym koniu?! – krzyknąłem, a lzy jak na zawołanie stanęły mi w oczach.

Wtedy mama wzięła mnie na kolana, przytuliła i powiedziała:

– No dobrze, już dobrze. Pójdziemy do tego kina.

Lzy obeschły natychmiast, a mój kłopot polegał już tylko na tym, którą zabawkę zabrać ze sobą na tę wyprawę. Wybrałem pluszowego kuczka, bo to w końcu miał być film o jakimś jego garbatym koledze. I tak trzymając kuczka za ogon, a mamę za rękę, wkroczyłem do kina. Było tam pełno dzieci, mam i kilku tatusiów. Najpierw musieliśmy kupić bilety. Potem już nie musieliśmy, ale ja bardzo chciałem i mama mi kupiła tekturowy kubek pełen prażonej kukurydzy i drugi z zimną colą. Wszystkie dzieci miały takie kubki i wszystkim wysypywała się z nich kukurydza. Ja mojej bardzo pilnowałem, ale i tak trochę mi uciekło. A potem zobaczyłem wielką salę pełną krzesel ustawionych w dwóch rzędach. Kiedy zajęliśmy nasze miejsca, mama zdjęła mi kurtkę i wstawiła swój kubek z colą do specjalnego okrągłego otworka. Każde krzesło miało przy poręczy taki uchwyt. I to było w tym kinie najfajniejsze ze wszystkiego, bo można było mieć wolne ręce, a napój się nie rozlewał. Tego samego zdania był chłopczyk, który siedział obok mnie. Okazało się, że ma na imię Dominik i też trzyma swój kubek w takim uchwycie. Potem nagle zrobiło się ciemno i trochę strasznie. Rozmowy ucichły i nie wiedziałem, co będzie dalej. Złapałem więc mamę za rękę, żeby się nie bała, a ona szepnęła:

– Zaraz, Tomeczku, zacznie się film.

Skoro tak, to wyjąłem mojego pluszowego kuczka i pouczyłem go:

– Siedź cichutko na moich kolanach, bo zaraz się zacznie.

I rzeczywiście ktoś, przez te ciemności nie widziałem kto, rozsunął ogromne zasłony i zobaczyłem wielki na całą ścianę ekran. A właściwie zobaczyłem tylko pół ekranu, bo drugą połowę zasłaniała mi czyjaś głowa pełna loczków. Okazało się, że to głowa jakiejś mamusi, która siedziała w rzędzie przed nami. Za to muzykę słyszałem dokładnie, bo była bardzo głośna. Opowieść o dzielnym koniku Garbusku, była bardzo zawiła, zwłaszcza że ja widziałem tylko górną część ekranu, na której niewiele się działo. Dużo więcej musiało się dziać na dole, bo często słychać było różne piski, odgłosy walki i stukot kopyt. Trochę się znudziłem i zauważyłem, że Dominik też nie patrzy na ekran, tylko ustawia na poręczy krzesła dwa rzędkie landrynek. Okazało się, że on nie ma prażonej kukurydzy, więc postanowiliśmy się wymienić. Dał mi jeden rzędek cukierków za pół kubka kukurydzy. Landrynki oblepiły mi palce, więc poprosiłem mamę o chusteczkę, a ona ku mojemu zdumieniu powiedziała:

– Och, nie płacz kochanie. Wszystko dobrze się skończy. Zobaczysz.

Obiecałem, że nie będę płakał, i założyłem się z Dominikiem, który z nas szybciej wypije swój napój. Dominik był pierwszy, ale chyba trochę oszukiwał, bo część coli polala mu się po koszuli i spodniach. Właśnie miałem poprosić mamę, żebyśmy sobie już stąd poszli, gdy nagle rozbłysło światło i wszyscy zaczęli podnosić się z miejsc. Dominik zgubił mi się gdzieś w tłumie dzieci, które gnały do wyjścia. Mamusie szły wolno z tyłu i wzruszone, wymieniały uwagi o filmie.

– Podobało ci się w kinie? – spytał tata, ledwo wróciliśmy do domu.

– Było super – przyznałem. – Nie wiem, o co chodziło z tym garbatym koniem, ale było fajnie. A byłoby jeszcze lepiej, gdyby nie gasili tych świateł. Po ciemku trudno się bawić i wymieniać kukurydżę na landrynki – dodałem.

No i niech mi ktoś powie, z czego tata tak się śmiał cały wieczór?

- Porozmawiajmy z dzieckiem po przeczytaniu opowiadania.
 - Dokąd poszedł Tomek z mamą?
 - Co wziął ze sobą?
 - Co to jest kino?
 - O czym był film, który chłopiec miał obejrzeć?
 - Jak wyglądało kino w środku?
 - Co widział Tomek w sali kinowej?
 - Co robił chłopiec w kinie?
 - Jak można ocenić zachowanie Tomka i Dominika w kinie?
- Zaproponujmy potem, aby przypomniało sobie własne wrażenia związane z kinem i opowiedziało o nich. Zwróćmy uwagę na prawidłową wypowiedź, budowę dłuższych zdań.

✓ „Kino w domu” – zabawa z elementem dramy.

- Zaprośmy dziecko do obejrzenia filmu, bajki z dawnych czasów w wersji czarno-białej, w trakcie emisji starajmy się przeszkadzać w różny sposób, np. rozmawiając głośno, telefonując, zasłaniając obraz, itp.
 - ✓ <https://www.youtube.com/watch?v=Xv9-KgHQOT0> - bajka Mickey Mouse - The Opry House (HD)
 - ✓ https://www.youtube.com/watch?v=cey-lME3_bE - Awantura o Basię

- Zapraszam do obejrzenia 2 filmów. Jeden to bajka o Myszce Miki, drugi to fragment starego filmu o przygodach małej dziewczynki Basi. A tytuł filmu nosi nazwę „Awantura o Basię”. Dlaczego taka nazwa? Bo dziewczynka była tak miła i sympatyczna, że wszyscy ja bardzo lubili. A ponieważ nie miała rodziców, to każdy chciał aby u niego zamieszkała. Mam nadzieję, że takie filmy też się spodobają.

- Zmobilizujemy dziecko poprzez swoje zachowanie i pytania do wyciągnięcia wniosku związanego z kulturalnym oglądaniem – *W miejscach publicznych należy być grzecznym, bo wtedy szanujemy innych.*

- Czy dobrze oglądało wam się bajkę?
- Co wam przeszkadzało?
- Jak byście chcieli, by podczas oglądania bajki lub w kinie zachowywały się inne osoby?

✓ **„Stopklatka” - zabawa pobudzająco - hamująca.**

- Dziecko porusza się w dowolny sposób przy szybkiej muzyce (dowolny repertuar), na hasło „Stopklatka” zatrzymuje się i trwa w bezruchu, dopóki znowu nie usłyszy muzyki.

✓ **„Dobre rady na kinowe zasady” – zabawa językowa.**

- Przygotujemy kartkę, a następnie wróćmy z dzieckiem do sytuacji przy oglądaniu bajki. Wspólnie ustalcie, że razem przygotujecie dobre zasady kinowe.
- Poprośmy dziecko, aby podyktowało Wam hasło głoskując wyrazy albo samodzielnie napisało: *Dobre rady na kinowe zasady.* A potem przeliczyło wyrazy w zdaniu i określiło liczbę.
- Zadaniem dziecka jest następnie zredagowanie zdań, które mówią o właściwym zachowaniu w kinie, np. *Siedzimy na swoim miejscu. Jemy i pijemy po wyjściu. Jesteśmy cicho. Swoje śmieci zabieramy ze sobą.* Podane propozycje zapisujemy pod hasłem. Można naprowadzać dziecko swoimi pytaniami, aby uzyskać jak najwięcej zasad.
- Po sporządzeniu listy dziecko może zobrazować poszczególne zasady rysując kolorowe symbole lub proste obrazki pod zdaniami.

✓ **„Scenarzysta”- burza mózgow** (Próby udzielenia odpowiedzi na pytania związane z tym zawodem)

- Postawmy dziecku pytanie „Kto to jest scenarzysta, czym się zajmuje? . Pozwólmy mu udzielać różnych odpowiedzi i zapisujemy je tworząc „mapę myśli”.
- Poszukajmy w internecie wspólnie z dzieckiem wiedzy na dany temat lub wyjaśnijmy na czym polega praca scenarzysty, kim jest, jakie czynności wykonuje i jakich narzędzi używa. Przybliżmy pojęcie – *scenariusz to swego rodzaju książka, która zawiera dialogi, opis akcji, postaci, miejsc i czasu.*

✓ **Praca z KP.4.8 – poznawanie nazw zawodów związanych z kinem, czytanie globalne, ćwiczenia grafomotoryczne.**

✓ **Praca z CziP 63 – odkodowywanie informacji, pisanie liter w liniaturze i zdania po śladzie, rysowanie po śladzie i w odbiciu lustrzanym, kolorowanie.**

WTOREK 13.04 - „W TEATRZE”

➤ **„Poranna gimnastyka przy muzyce”**

<https://www.youtube.com/watch?v=xm93WFJ7bNs&ab>

- Zachęćmy dziecko do wspólnej zabawy, na pewno będzie mu wesoło i przyjemnie pogimnastykować się z mamą lub tatą.

➤ **„Wesoła i smutna minka”**

- Jako wprowadzenie do tematu proponuje dziś obejrzenie różnych miniek i rozmowę na ich temat.

- Zaprezentujemy dziecku różne rodzaje miniek. Poprośmy, aby spróbowało nazwać rodzaj emocji i określiło sytuację kiedy ona może wystąpić. Zachęćmy, aby je pokazało np. do lusterka

- Zwróćmy uwagę na fakt, że każdy ma prawo być radosnym, wesołym czasami smutnym. Ma też prawo wyrażać nastrój poprzez śmiech, okrzyki radości, zabawę lub płacz, wyciszenie i niechęć do zabaw.



- Zasygnalizujemy, że jest takie miejsce, w którym dzieci i dorośli mogą być smutni, weseli, mogą też płakać.



✓ **„Marionetka” - zabawa na koncentrację**

- Wyjaśnijmy dziecku przed zabawą, co to jest marionetka i z jakim miejscem się wiąże (może samo potrafi powiedzieć).
- Dziecko stoi w pozie marionetki z napiętymi sznurkami – lekko rozstawione nogi, ręce wyciągnięte w bok, głowa prosto.
- Rodzic puszcza linie melodyczną utworu „Piosenka lalkarza”.
https://youtu.be/OByN_qaNPmU
- W tym czasie uderza mocno w jakiś przedmiot – pękają sznurki od kolejnych części marionetki i wskazuje, które opadają, np. prawa dłoń, lewe ramię, głowa, tułów. Zabawa trwa do momentu, aż wymieni wszystkie części i marionetka pada. Lalkarz czyli rodzic reperuje sznurki, marionetka wstaje, zabawa rozpoczyna się od nowa.

✓ **„Teatr” – zabawa słownikowa z czytaniem.**

- Przeczytajmy dziecku utwór z zaznaczeniem tytułu. Na początku postawmy pytanie – Jakie miejsce może być magiczne?

„Magiczne miejsce” Marek Majewski

*Teatr to jest widownia i scena.
Niby nic magicznego w tym nie ma,
aż do chwili, gdy nagle na scenie
dziwne zacznie się dziać przedstawienie. (...)
Każda bajka się staje prawdziwa,
gaśnie światło i scena ożywa..*

*Wszystko może się zdarzyć na scenie
Działa czar, póki trwa przedstawienie. (...)
Teatr gra. Każdy ma, czego szuka.
A to wszystko nazywa się sztuka.
Gdy dorosnę, to może tu wrócę,
żeby zagrać na scenie w tej sztuce. (...)*

- Porozmawiamy z dzieckiem po wysłuchaniu utworu, zadajmy mu pytania. Pozwólmy na swobodne wypowiedzi, każda odpowiedź będzie dobra. Zapytajmy też o rodzaje teatrów, może będzie potrafiło wymienić teatr lalek, cieni. Jeśli nie, to przełączmy dziecku, że oprócz teatru żywego aktora są też inne, w których występują lalki lub cienie postaci poruszane przez ludzi.

- Co to jest teatr?
- Po co chodzimy do teatru?
- Co znajduje się w sali teatralnej?
- Kto pracuje w teatrze?



- Potem zaprezentujemy zdjęcia związane z teatrem, kinem. Poprośmy, aby dziecko opowiedziało, co na nich widzi i spróbowało je pogrupować uzasadniając swój wybór.





- Przygotujmy sobie wcześniej wyrazy: kino, teatr, kino i teatr, widownia, scena, ekran, film, marionetka, kukielka, pacynka, dekoracja, maska, aktor, spektakl, przedstawienie, kurtyna, parawan, kostium, lalkarz. Zadaniem dziecka będzie przyporządkowanie powyższych zdjęć do wyrażenia: kino, teatr, kino i teatr (kładą pod odpowiednim wyrażeniem). Następnie czytają pozostałe wyrazy, wyjaśniają, co one znaczą i porządkują w ten sam sposób co zdjęcia.
- Na koniec dziecko ma przypomnieć zasady kulturalnego zachowania się w kinie, które ustaliło dzień wcześniej, a może nawet zobrazowało i zastanowić się, czy te same zasady mogą odnosić się do zachowania w teatrze. Prosimy, aby podał jeszcze inne zasady, które obowiązują w teatrze, np. nie telefonujemy, mamy wyłączony aparat, 3 dzwonki sygnalizują rozpoczęcie przedstawienia, oklaski na koniec przedstawienia.

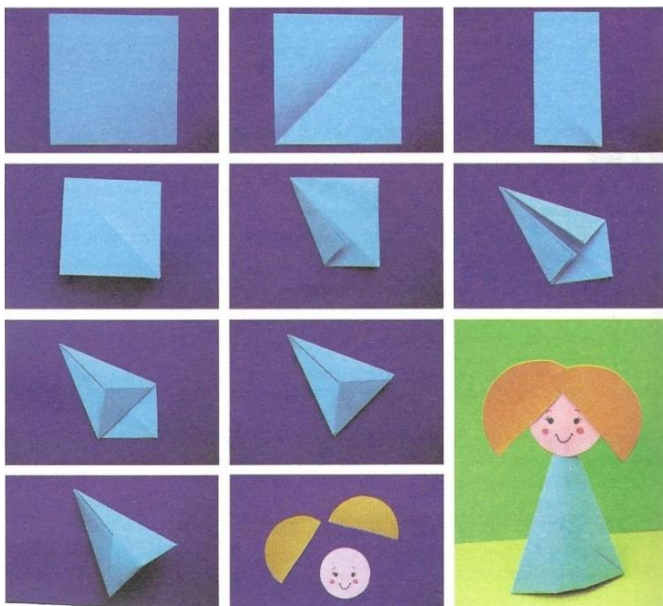
✓ **„Lalka” - zabawa ruchowa.**

- Rodzic wystukuje rytm na bębnie lub innym przedmiocie, dziecko porusza się zgodnie z nim. Gdy pojawi się „Piosenka lalkarza”, chodzą na sztywnych nogach z usztywnionymi rękami – naśladują chód lalki.

✓ **„Teatralna scenografia” - malowanie kredkami lub farbami.**

- Wyjaśnijmy dziecku pojęcie scenografia (to oprawa plastyczna sztuki: dekoracje, kostiumy, oświetlenie).
- Zadaniem dziecka jest namalować scenografię (to, jak mają wyglądać scena i aktorzy) do wybranej bajki.

✓ **„Kukielki” - zabawa konstrukcyjna wg instrukcji dla chętnych.**



- **Potrzebne przybory:** kolorowe kartki, nożyczki, klej, ołówek.
- Zadaniem dziecka jest przygotowanie kukielki według kolejnych etapów, które trzeba mu zaprezentować. Można też poprosić o samodzielne pokazanie wg instrukcji, co dalej.
- Na koniec do ubrania dokleją nogi, ręce, głowę z włosami, rysują szczegóły twarzy i ozdabiają ubranie.
- Wykonane kukielki dziecko może wykorzystać do zabawy w teatr.

✓ **Praca z KP4.9 – porządkowanie zdarzeń w historyjce obrazkowej, ćwiczenia w czytaniu, budowanie wypowiedzi, wycinanie i naklejanie.**

✓ **Praca z CziP64 – dobieranie podpisów do obrazków, różnicowanie pojęć kino, teatr, wyszukiwanie wskazanych wyrazów w tekście.**

✓ **WARTO OBEJRZEĆ!**

- ✓ <https://www.youtube.com/watch?v=TkBHN9TYP-0&ab> - film "Jak powstaje spektakl teatralny?"
- ✓ <https://www.youtube.com/watch?v=O9f03aYPFb0&ab> - Jaś i Małgosia - Teatr Lalka z Warszawy

➤ **„Poranna gimnastyka przy muzyce”**

https://www.youtube.com/watch?v=FZ3pj_ZkldQ&ab

- Dzisiaj zapraszam do ruszania – wyginania. Śmiało, wyginam ciało!

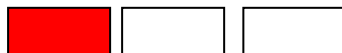
✓ **„Lustrzane odbicie”- zabawa naśladowcza w parach.**

- Aktorzy zawsze przygotowują się do występu na scenie. Tą zabawę możemy potraktować jako rozgrzewkę przed naszymi filmowymi wyzwaniem.

- Zaprosimy dziecko, aby stanęło naprzeciwko nas i pokazywało ruch, który powtarza druga osoba. Zachęćmy, aby pokazywane minki i figurki były śmieszne. Następuje zmiana ról.

✓ **„Obrazkowe rebusy”**

- Dzisiaj zaczynamy od rozwiązywania rebusu, którego elementami będą między innymi zwierzęta.



- Pokażmy dziecku rebus i wyjaśnijmy, że należy podzielić nazwy obrazków na sylaby. Aby otrzymać rozwiązanie składamy po kolei tylko sylaby ukryte pod czerwonym prostokątem. (reżyser)
- Zadajmy dziecku pytanie, - Kto to jest reżyser, czym się zajmuje? (swobodne wypowiedzi)
- Zaprezentujemy następnie film, w którym pojawia się informacja o reżyserze.

https://www.youtube.com/watch?v=8WRXi4zn5ZQ&ab_channel=WarsztatyKultury **Jak zrobić film?**

- Podsumujemy wspólnie wiadomości o reżyserze: wybiera historię, którą chce pokazać – decyduje, o czym będzie film lub przedstawienie; wybiera aktorów do ról; mówi, jak mają grać, jak się poruszać; decyduje nawet o tym, jak mają być ubrani, czyli jakie kostiumy trzeba przygotować. Na koniec dziecko kończy zdanie: Reżyser ma dużo obowiązków.

✓ **„Reżyser podczas pracy”- zabawa ruchowa w parach.**

- Osoby w parach przyjmują rolę: reżysera, aktora. Reżyser na krześle przez tubę z papieru wydaje polecenia, które aktor wykonuje, np. Skaczcie, jak piłeczki. Skradajcie się jak lwy. Itp. Zmiana ról.

✓ **„Tworzymy film” – zabawy matematyczne.**

- Przygotujmy wcześniej w pokoju w różnych miejscach po 9 takich samych przedmiotów, np. kredki, klocki oraz komplet cyfr 1-9 i znaki +,=.

- Dziecko jako reżyser podejmuje różne zadania:

- ✓ „Rekwizyty” - dziecko gromadzi na podłodze zgodnie z naszym poleceniem 4 rodzaje przedmiotów, każdy w dowolnej ilości ale nie więcej niż 8, które według niego będą potrzebne w filmie. Przelicza ilość każdego rodzaju przedmiotów i określa liczebność przyporządkowując odpowiednią cyfrę.

- Informujemy, że nastąpiła pomyłka w scenariuszu i każdego rodzaju ma być po 9. Dziecko musi dobrać przedmioty (jeśli danego rodzaju nie ma w takiej ilości niech uzupełni np. kredkami).
- Prosimy, aby powiedział jakie czynności wykonało; zapytajmy ile było, ile dołożyło żeby razem było 9. Polećmy, aby do każdego przypadku ułożyło pod przedmiotami działanie.

- ✓ „Poznajemy 9” – prezentujemy cyfrę 9 a dziecko wodzi po niej palcem zapoznając się z kształtem. Następnie układa cyfry 1-9 w kolejności rosnącej i utrwała je wymieniając. Porównuje kształt liczby 9 z pozostałymi (do, których jest podobna, czym się od nich różni) oraz określa gdzie jest kółko, w którą stronę zakręca haczyk).

- Prosimy, aby znalazło w pokoju przedmioty w liczbie 9 i oznaczyło cyfrą.

- ✓ „Scenografia” – dobiera 9 klocków i buduje z nich najpierw wieżę, a potem mur.

- Prosimy, aby wskazało, np. 5 klocków od góry lub 3 od dołu, można zapytać o każdego klocka.

- W układzie muru, każemy przeliczyć liczebnikami porządkowymi od lewej i prawej strony. Następnie dziecko ma wskazać klocek, np. 3 od lewej, 6 od prawej; potem sam musi określić, który z kolei jest wskazany przez nas klocek.

✓ **„Na tropie 9” – zabawa ruchowa.**

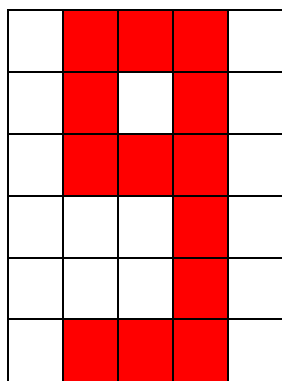
- Przygotujmy kartki z narysowanymi cyframi i prostymi kształtami w ilościach od 1 do 9 na odwrocie.
 - ✓ Na 20 kartkach po jednej stronie są narysowane proste kształty – na różnych kartkach różne, różna liczba kształtów na kartce (9 kształtów ma być na co najmniej 7 kartkach). Kartki są ułożone w prostokąt, a te z 9 kształtami tworzą trasę, którą dziecko pokonuje, przeskakując na jednej nodze z kartki na kartkę (kartki z inną liczbą elementów są ułożone pomiędzy nimi)
 - ✓ Po drugiej stronie kartek z poprzedniej zabawy są napisane cyfry 6 i 9. Kartki układamy jak w poprzedniej zabawie – cyfra 9 tworzy trasę do przejścia. Dziecko pokonuje trasę, skacząc obunóż z kartki na kartkę.

✓ **Praca z KP4.10 – tworzenie zbiorów 9-elementowych, dodawanie, posługiwanie się liczebnikami porządkowymi.**

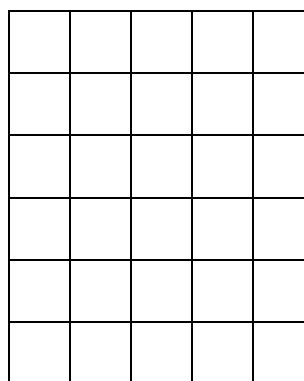
✓ **Praca z L63 - utrwalenie cyfry 9, pisanie cyfry w tunelu, po śladzie, po kropkach i samodzielnie.**

✓ **„Scenariusz od reżysera” – zabawa z elementem kodowania dla chętnych.**

- Wyjaśnijmy, że zadaniem dziecka jest odkrycie, co ukryło się na kratownicy. Podpowiedź znajdują obok. Tam wskazane jest, który kwadrat lub kwadraty należy pokolorować w szeregach.



2, 3, 4
2, 4
2, 3, 4
4
2, 4
2, 3, 4



CZWARTEK 15.04 - „W MUZEUM”

➤ **„Poranna gimnastyka przy muzyce”**

<https://www.youtube.com/watch?v=EuCip5y1464>

- Dzisiaj zapraszam do ruszania, biegania, skakania. Może zaprosisz kogoś do zabawy?

✓ **„Muzeum zabawek”- wirtualna wycieczka.**

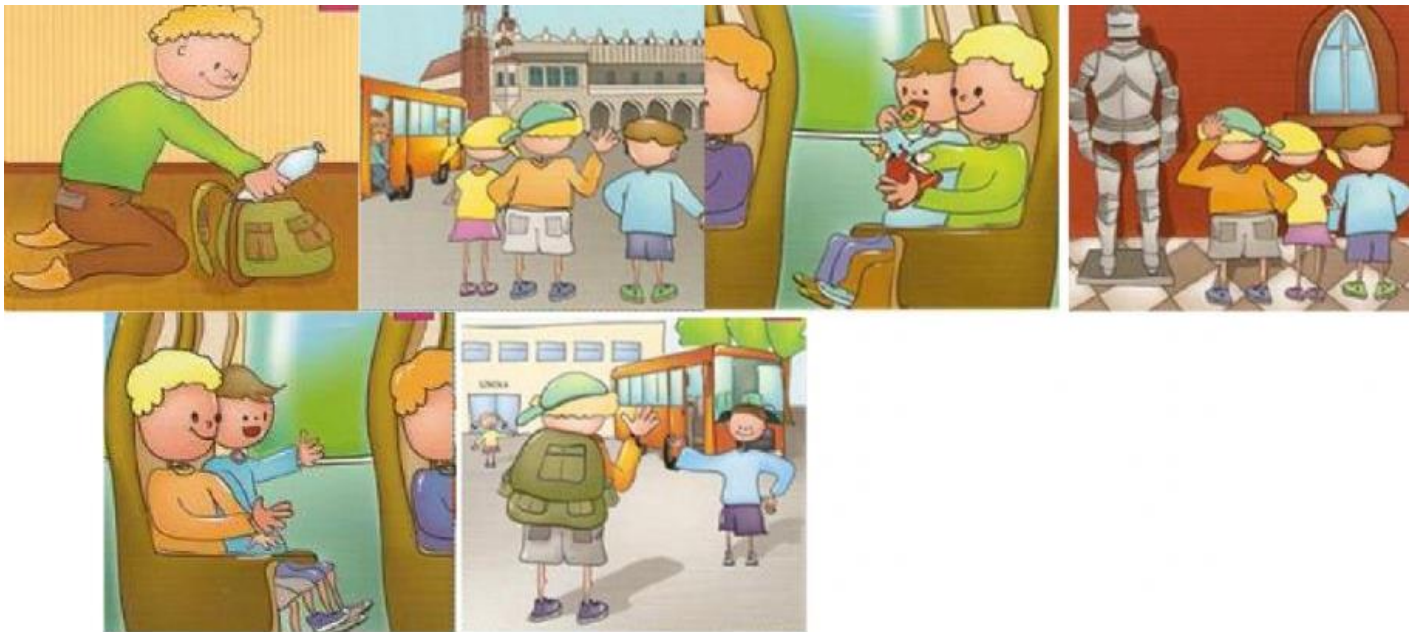
https://www.youtube.com/watch?v=UxgAyKGGKIL4&ab_channel=MuzeumZabawek

- Dziś przeniesiemy się w świat dawnych zabawek, urządzeń. Pojawi się też lalkarz. Zaczynamy!

- Zaprosimy dziecko do obejrzenia filmu „Muzeum zabawek”. Przed rozpoczęciem zadajmy mu kilka pytań wprowadzających do tematu.
 - Co to jest muzeum, co się tam znajduje, po co chodzi się do muzeum, kto tam pracuje, jak wygląda muzeum w środku?). Po udzieleniu odpowiedzi poprośmy, aby dziecko napisało wyraz MUZEUM na górze kartki.

✓ **„Wycieczka”- historyjka obrazkowa.**

- Pokażmy dziecku obrazki z historyjki i po chwili oglądania poprośmy o opowiedzenie treści poszczególnych obrazków. Zwracajmy uwagę na prawidłową wymowę, budowę zdania.
- Zadaniem dziecka jest porozcinanie kartki na obrazki i ułożenie historyjki o chłopcu, który jechał na wycieczkę do muzeum.
- Ułożoną historyjkę obrazkową dziecko przykleja na kartce z napisem MUZEUM.
- Na końcu opowiada treść całej historyjki.



✓ **„Piosenka lalkarza” – słuchanie i nauka utworu.**

- Przypomnijmy utwór muzyczny, który dziecko słyszało wcześniej.

https://youtu.be/0ByN_qaNPmU

- Następnie porozmawiamy na temat treści, wspólnie z dzieckiem ustalmy znaczenie niezrozumiałych słów, np. rogate serce, pazucha. Po recytacji, tekst powtarza dziecko. Podczas kolejnych powtórzeń następuje zmiana głośności, tempa recytacji.

„Piosenka lalkarza” Jan Wilkowski

1. Chodzi lalkarz światem,
serce w nim rogate.
Chodzi z wiatrem, z pluchą,
z lalką za pazuchą.

2. Chodził tak mój dziadek,
pra-i prapradziadek.
I ja nie przestanę
chodzić z parawanem.

3. Gdzie parawan stanie,
tam nasze mieszkanie,
gdzie się lalkarz zjawi,
każdy się ubawi.

✓ **„Powitanie marionetek” – zabawa ruchowa.**

- Dziecko przyjmuje pozycję marionetki z luźnymi sznurkami – nogi usztywnione, lekko rozstawione, tułów beładnie zwisa w dół. Podczas przygrywki lalkarz napina sznurki i marionetka się podnosi – dziecko stoi sztywno, wyprostowane. Podczas całej piosenki dzieci robią na zmianę 4 kroki w średnim tempie na sztywnych nogach (4 ćwierćnuty), energicznie opuszczają głowy (2 ćwierćnuty), podnoszą (2 ćwierćnuty), znów kroki, opuszczenie głowy, podniesienie itd.

✓ **„Gimnastyka – z wizytą w dżungli”**

<https://www.youtube.com/watch?v=9iOLdoHhLpc&ab>

✓ **„Eksponaty muzealne”- układanie puzzli. (załącznik nr 1)**

- Dziecko wybiera zdjęcie dowolnego eksponatu muzealnego, podaje nazwę i określa jakiego są rodzaju. Następnie odwraca kartkę na drugą stronę, a R. wydaje polecenia dotyczące rysowania linii: Pokaż górny brzeg kartki; pokaż dolny brzeg kartki, lewy, prawy; narysuj kropkę na środku górnego brzegu, a teraz na środku dolnego; połącz kropki linią. W ten sposób dziecko rysuje jeszcze kilka linii tak, by podzieliły zdjęcie na 8 części. Rozcinają je wzdłuż linii, składają ponownie i nakleją na kartkę.

✓ **Praca z KP4.9 – porządkowanie zdarzeń w historyjce obrazkowej, ćwiczenia w czytaniu, budowanie wypowiedzi, wycinanie i naklejanie.**

PIĄTEK 16.04 - „ETNOGRAF- KTO TO TAKI?”

➤ **„Poranna gimnastyka przy muzyce”**

- Dzisiaj zapraszam do gimnastyki, która najbardziej Tobie się podobała. ZACZYNAMY!

- ✓ **„Co ty do mnie mówisz?” - zabawa słuchowa.**
 - Zaprezentujemy dziecku różne wypowiedzi gwara kaszubską, śląską, mazurską, poznańską.
 - ✓ https://www.youtube.com/watch?v=HoynR2YyJFE&ab_channel=NaszeCzytanie - gwara śląska
 - ✓ https://www.youtube.com/watch?v=HEimM2VE35A&ab_channel=babciaAndzia11 – gwara poznańska
 - ✓ https://www.youtube.com/watch?v=4CVNx_9IRZ4&ab_channel=SOLITONPoland - gwara kaszubska
 - ✓ https://www.youtube.com/watch?v=cOO8pm7EP1Y&ab_channel=MazurskieS%C5%82%C3%B3wkaDzi%C5%9B – gwara mazurska
 - Dziecko po wysłuchaniu każdej z nich stara się powiedzieć, o czym osoby mówiły lub śpiewały.
 - Wyjaśnijmy, że te osoby mówiły gwara, czyli językiem, którym albo mówiono dawno temu, albo mówi się nadal w określonych miejscach Polski, głównie na wsiach.
 - Można podać kilka przykładów: spodnie – galo(ł)ty (ś), buksy (k); spódnica – czitel (k), faltynrok (ś).
- ✓ **„Zabawki z dawnych czasów” – praca plastyczno – konstrukcyjna.**
 - Przypomnijmy, jak wyglądały zabawki z dawnych lat zaprezentowane dzień wcześniej (możemy pokazać ich więcej w Internecie).
 - Dziecko wypowiada się na temat ich wyglądu. Przybliżmy dziecku temat dawnych zabawek (dostępność do zabawek, skąd je brano, jak musiano się nimi dzielić itp.).
 - Wykonanie prac:
 - ✓ **„Wielkane laleczki”.**
 - **Potrzebne przybory: motki kolorowej wełny, prostokąty 10 × 15 cm**
 - Dziecko nawija na prostokąt z tekstury wełnę (dość dużo). Na górze związuje kawałkiem wełny wszystkie nitki, a po przeciwnej stronie rozcina. Rozdzielając pęczki i wiążąc, formuje lalkę chłopca lub dziewczynkę. Może dokleić szczegóły twarzy (oczy, usta).
 - ✓ **„Traktor z przyczepą”.**
 - **Potrzebne przybory: pudełko po herbacie, sznurowadło, rolki po papierze toaletowym, farby.**
 - Dziecko konstruuje traktor z pudełek po herbacie: jedno pudełko przecina na pół w poprzek i nakleja je na drugie. Kolejne pudełko otwiera i odcina wszystkie skrzydełka – pokrywkę i boczne. To będzie przyczepa. W jednej z mniejszych jej ścian z tyłu traktora robi dziurki, przez które przewleka sznurowadło i na każdym z końców robi pętelkę. Pod spodem traktora i przyczepy przykleja kawałki rolek po papierze toaletowym (kółka). Z kawałka rurki robi komin, przyklejając go w pionie przed kabiną. Całość maluje farbami. (dziecko może również wykonać inny pojazd, bez słownej instrukcji, pozwólmy mu na rozwijanie inwencji twórczej)
 - Zabawki można wykorzystać do dalszej zabawy.
 - ✓ **„Etnograf – kto to taki?” - słuchanie utworu i rozmowa na temat jego treści, budowanie pojęcia.**
 - Zaprośmy dziecko do uważnego słuchania, zapowiedzmy, że będzie potem udzielać odpowiedzi na zadane pytania.

„Etnograf, czyli muzealne jajka i broń na mamuty” Maciejka Mazan

Wszystko zaczęło się od tego, że Jurek nie chciał się podzielić kanapką. Zwykle to bardzo fajny kolega, ale nie w przypadku kanapek z jajkiem. Bo Jurek uwielbia jajka. Mógłby codziennie zjadać dziesięć i nigdy by mu się nie znudziły.

A to bardzo rozczarowało Wojtka, który też lubi jajka, a tego dnia dostał kanapkę z czym innym. Więc bardzo rozczarowany Wojtek powiedział, że Jurek może sobie zjeść swoją głupią kanapkę z głupim jajkiem. A Jurek odparł, że nie wie, jak kanapka, ale jajko na pewno nie jest głupie. I na dowód oznajmił, że jajka są nawet w muzeum.

– Na pewno nie – powiedział Wojtek, a Jurek na to, że może to nam wszystkim udowodnić.

Więc poszliśmy razem z nim obejrzeć te muzealne jajka.

Na miejscu okazało się, że to nie jest muzeum z samymi jajkami, a te jajka, które w nim są, to pisanki, więc Wojtek zaczął się wyklócać, że to się nie liczy, ale myśmy przestali ich słuchać, bo w gablotach znajdowało się mnóstwo ciekawych rzeczy. Były tam jakieś starodawne stroje, korale, haftowane obrusy – to się akurat mi nie podobało, ale Wojtek chciał sobie jeden zabrać dla mamy – no i najlepsze ze wszystkiego: różne dziwne narzędzia – w życiu takich nie widziałem, chociaż pomagam dziadkowi wszystko reperować! – i Marcin powiedział, że to pewnie broń do polowania na mamuty, bo wyglądały na strasznie stare. Wszyscy chcieliśmy zobaczyć tę broń na mamuty, zrobiło się trochę głośno i przyszła jedna pani z muzeum. I Jurek powiedział, że to jego mama.

Mama Jurka wyjaśniła nam, że to nie jest broń na mamuty, tylko bardzo stary sierp, czyli narzędzie do ścinania zboża.

– A skąd pani wie? – spytał Marcin, bo jego zdaniem ten sierp wyglądał raczej na broń na mamuty. Wtedy Jurek prawie się na niego obraził i powiedział, że kto jak kto, ale jego mama wie takie rzeczy najlepiej, bo jest etnografem.

Tego słowa nie znał nawet Janek, który nosi okulary i przeczytał wszystkie książki w naszej bibliotece. Mama Jurka najpierw wytłumaczyła nam, że jesteśmy w muzeum etnograficznym, a potem – że etnograf dba o to, żeby nie zaginęła pamięć o dawnych czasach. Taki etnograf podróżuje po wsiach i miasteczkach, zbiera pisanki, piosenki, tradycyjne stroje i ozdoby. Może też opisywać zwyczaje i zabawy, odwiedzać ludzi i pytać ich o to, jak wyglądało życie, kiedy byli mali...

– Albo może zbierać broń na mamuty – powiedział Jacek i pokiwał głową.

– Gdyby gdzieś mieszkali ludzie, którzy nadal polują na mamuty, to tak – zgodziła się mama Jurka. – Ale dopóki ich nie znajdziemy, etnografowie zbierają garnki, korale, kołowrotki, opowieści, kolędy...

I choć w muzeum nie było prawdziwej broni, to wszyscy byliśmy całkiem zadowoleni z tej wycieczki. Tylko Grzesiek się trochę zawiódł, bo nie udało mu się namówić mamy Jurka, żeby sprzedała mu sierp. No a Wojtek powiedział, że od patrzenia na taką ilość pisanek zrobił się okropnie głodny i nawet nie chciał z nami pogadać, tylko popędził do domu, jakby go goniło stado mamutów!

- Porozmawiajmy z dzieckiem po przeczytaniu opowiadania.
 - Dokąd dzieci wybrały się na wycieczkę?
 - Kim była mama Wojtka?
 - Czym zajmuje się etnograf?
 - Dlaczego jego praca jest ważna?
 - Czego możemy się dowiedzieć dzięki jego pracy?
- Zwróćmy dziecku uwagę, że etnograf zajmuje się też kulturą innych krajów, nawet tych egzotycznych. Dowiaduje się, jak żyli, ubierali się i mieszkali dawno temu ludzie.
- Dla zainteresowanych tematem dzieci można poszukać w Internecie zdjęcia z wystaw w muzeum etnograficznym.

✓ **Praca z L64 - odszukiwanie jednakowych elementów, przeliczanie, dodawanie, pisanie cyfr w kratce.**

KOCHANI, DUŻO SPACERUJCIE I PRZEBYWAJCIE NA ŚWIEŻYM POWIETRZU.
RUCH TO ZDROWIE. ZWRÓCENIE TEŻ UWAGĘ NA ZMIANY ZACHODZĄCE
W ŚRODOWISKU PRZYRODNICZYM.

DO ZOBACZENIA WKRÓTCE!

Załącznik nr 1



